

Arbeidsdepartementet
Postboks 8019 Dep

0030 Oslo

Deres ref. 200900242-/AVDH Arkiv / Saksnr. 10/01096 Oslo 10. desember 2010

EM
EM007175

Norges
Rederiforbund
Norwegian
Ship owners'
Association

Høring - vikarbyrådirektivet

Det vises til departementets brev av 10. september 2010 med anmodning om våre eventuelle merknader til et vedlagt høringsnotat.

Ad 2.1 Vikardirektivet

Det fremgår av høringsnotats bemerkninger til direktivets art 1. at Nærings- og handelsdepartementet vil avklare om direktivet skal gis anvendelse på sjøfart og om det vil være behov for endringer i sjømannsloven. Norges Rederiforbund forutsetter derfor at det i relasjon til denne høringen ikke skal fremføre bemerkninger knyttet til skipsfart og sjømannsloven. For ordens skyld gjøres oppmerksom på at forbundet hittil ikke har mottatt noen henvendelse/høring fra Nærings- og handelsdepartementet i anledning dette direktivet.

Forbundet er imidlertid også en organisasjon for bedrifter med bore- og entreprenørfartøyer i virksomhet på norsk sokkel. Ansatte på disse fartøyer omfattes av arbeidsmiljølovens regler og den særlige rammeforskriften for offshore. Høringen vil derfor berøre denne delen av forbundets virksomhet.

Høringen drøfter i tilknytning til artikkel 3 definisjoner, herunder vikar og vikarbyrå. For bedrifter med offshore entreprenørvirksomhet er det aktuelt at deler av virksomheten om bord i fartøyene er overlatt andre bedrifter, uten at de ansatte i slike bedrifter blir innleiet av i en annen bedrift. De vil fortsatt være ansatte i den bedriften som har fått et oppdrag. Forbundet forutsetter at dette ikke er å betrakte som vikartjeneste.

Offshore entreprenørfartøybedrifter kan ha behov for spesialister over korte eller lengre perioder for utførelse av særlige oppdrag/prosjekter. Disse vil heller ikke være å betrakte som vikarer fordi de under hele oppdraget/prosjektet vil være ansatte hos den bedrift som har fått oppdraget/prosjektet.

Det forekommer i næringen at bedriftene har en poolordning hvorfra den kan få levert personell etter behov, men dette er å betrakte som mannskapssamarbeid, ikke vikar tjeneste. De ansatte vil ikke leies ut fra en arbeidsgiver til annen arbeidsgiver.

Direktivet vil antagelig derfor i liten grad være relevant i næringen fordi den organiserer sin virksomhet annerledes enn det som synes relevant for å være omfattet av direktivet.

I relasjon til direktivets artikkel 5 nevnes krav om likebehandling. For ansatte på offshore entreprenørfartøyer på norsk sokkel, er de aller fleste stillinger knyttet til tariffavtaler hvor lønn og vilkår er de samme for alle i samme stilling.

Ad 2.2 Forholdet til utsendingsdirektivet

For ordens skyld presiseres at dette direktivet ikke omfatter skipsfart, og derfor ikke er aktuelt å vurdere i relasjon til sjømannsloven. Det pågår en generell vurdering i EU-kommisjonen med hensyn til de unntak som finnes i en del direktiver for maritim næring. Det synes ikke sannsynlig at det unntak som gjelder i dette direktivet vil bli avvirket, og det er dessuten på det rene at Kommisjonen så langt ikke har sett behov for å prioritere vurderingen av unntakene for skipsfart i en del direktiver.

Når det gjelder offshore entreprenørfartøyer på norsk sokkel, er det som foran angitt omfattende tariffavtaler som omfatter de fleste stillinger og hvor vilkår og lønn er lik uansett hvem som er arbeidsgiver for de ansatte og uansett hvor i EU/EØS-området vedkommende måtte være bosatt/statsborger.

De norske regler om allmenngjøring av tariffavtaler omfatter som kjent petroleumsvirksomhet på norsk sokkel, herunder bore- og entreprenørfartøyer. Loven har beskjedent, om noen, betydning for bedrifter i offshore entreprenørvirksomhet på norsk sokkel, fordi nevnte tariffavtaler er dominerende virksomhet på sokkelen.

Et forhold som departementet ikke berører i sin høring er problemer knyttet til ansatte i bedrifter som har et tidsbegrenset prosjekt i Norge (norsk sokkel), men som før og etter avslutning av oppdraget i Norge er virksomhet i utlandet (utenlandsk sokkel). For ansatte i slik virksomhet vil det før og etter avslutningen av oppdraget i Norge være en forutsetning at de skal ha lønn og vilkår i henhold til de regler og tariffavtaler som gjelder i andre "vertsland". Her er norske regler uklare. Det vanskeliggjør situasjonen for bedrifter med internasjonal virksomhet, og skaper uforutsigbarhet både for arbeidsgivere og arbeidstakere.

Med hilsen
Norges Rederiforbund

Edith Midelfart